

“New Fog”, Karlos Gil

Lloc

Florit/Florit Gallery
C. de la Reina María Cristina, 10
Palma de Mallorca

Inauguració

4 de juny de 2026, 19h
18 h – 22 h

Dates

4 juny – 11 setembre, 2026
L – V / 9 h – 17 h

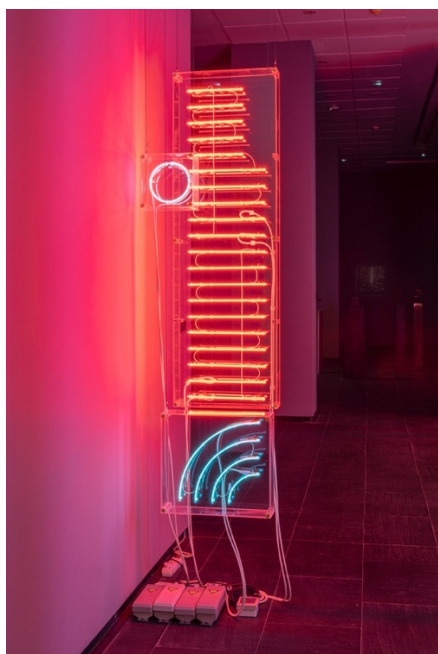

Fig. 1 De-Extinction (Taipei), 2023. Argón 9000 kelvin, cable 7500 Volt

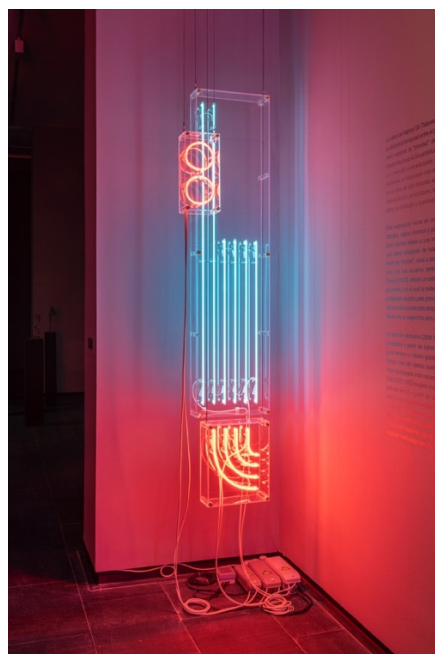

Fig. 2 De-Extinction (Minsk), 2023. Argón 9000 kelvin, cable 7500 Volt

Text curt

New Fog reuneix obres de Karlos Gil en què la llum, els cossos i les tecnologies obsoletes apareixen com a residus d'un futur esgotat. Prenent la ciutat nocturna com a imatge i com a sistema, l'exposició es desplega a través de neó reciclat, imatge en moviment i escultura per explorar com el diseg, el comerç i la memòria tecnològica continuen circulant fins i tot quan els sistemes que els van produir comencen a desaparèixer.

Al centre de l'exposició, fragments de neó industrial que en un altre temps van servir per seduir i orientar els cossos a través de la ciutat són reactivats com a fòssils lluminosos. Al seu costat, un doble androide i una peça fosa a partir d'embalatges electrònics rebutjats amplien la reflexió de l'exposició sobre els cossos tecnològics i les empremtes que deixen els sistemes en desaparició.

Text exposició

New Fog reuneix una constel·lació d'obres de Karlos Gil en què la llum, els cossos i les tecnologies obsoletes apareixen com a residus d'un futur esgotat. Prenent la ciutat nocturna com a imatge i com a sistema, l'exposició es desplega a través de neó reciclat, imatge en moviment i escultura per explorar com el disseny, el comerç i la memòria tecnològica continuen circulant quan les infraestructures que els van produir han començat a desaparèixer.

Al centre del projecte se situa *De-Extinction*, una sèrie realitzada a partir de fragments de rètols industrials de neó recuperats de sistemes de publicitat urbana i posteriorment desplaçats per la tecnologia LED. En conservar el vidre, el gas i el color originals d'aquests cossos lluminosos en perill d'extinció, Gil els reactiva com a restes arqueològiques d'una economia de signes desapareguda. Concebut originàriament per atreure, seduir i orientar els cossos a través de la ciutat, aquests fragments tornen ara com a organismes codificats: senyals comercials trencats, fòssils lluminosos d'un règim visual en desaparició.

El títol de l'exposició, *New Fog*, al·ludeix no només a la vida nocturna o al consum, sinó a una condició més àmplia: un món en què l'atenció, el disseny i la percepció romanen permanentment actius. En aquest règim nocturn, la llum es converteix en una forma de circulació. La senyalística urbana produeix una atmosfera en què els límits entre allò humà i allò màquini, la memòria i la simulació, es tornen inestables.

Aquesta inestabilitat s'expandeix a *Uncanny Valley*, la pel·lícula distòpica de ciència-ficció de Gil basada en la trobada entre un androide i el seu doble humà. Desenvolupada a partir d'investigacions amb l'Ishiguro Laboratory i altres centres de recerca robòtica al Japó, l'obra reflexiona sobre l'animisme, la intel·ligència artificial i aquell llinar inquietant en què la semblança tecnològica produeix rebuig emocional. La pel·lícula introdueix a l'exposició una consciència posthumana: un cos cinematogràfic suspès entre l'empatia i l'estranyament.

En diàleg amb aquests sistemes lumínics i cinematogràfics, una escultura de la sèrie *Phantom Limbs* apareix com el residu físic d'un altre cos tecnològic. Fosa a partir de l'emballatge protector de dispositius electrònics, l'obra transforma una escuma industrial d'un sol ús en bronze, convertint cavitats i buits ergonòmics en presències escultòriques duradores. Allò que va ser dissenyat per protegir màquines es converteix en un fòssil del contacte entre la mà humana i la vida electrònica.

En conjunt, aquestes obres conformen una economia de restes nocturnes. Els neons ja no anuncien: persisteixen com a memòria. L'androide ja no imita: reflecteix la fragilitat mateixa del reconeixement. L'escultura de bronze ja no protegeix un objecte: preserva la forma de la seva desaparició. Al llarg de l'exposició, Gil compon un paisatge en què les tecnologies obsoletes es comporten com a matèria viva, i on les llums artificials de la ciutat esdevenen símptomes de relacions més profundes entre cossos, imatges i màquines.

KARLOS GIL | Biografia

Karlos Gil (Talavera, 1984) explora l'entrellaçament entre natura, tecnologia i temps a través d'una pràctica escultòrica i espacial. Mitjançant la creació de condicions atmosfèriques, més que d'espais representacionals, la seva obra examina moments en què els processos naturals, tecnològics i històrics deixen de comportar-se com seria esperable.

La seva pràctica analitza les formes complexes i sovint contradictòries en què els éssers humans es relacionen amb el món natural, incorporant a les seves obres relats encriptats procedents de la ciència-ficció, l'ocultisme, la cultura underground, la mitologia i l'evolució industrial i biològica.

Gil utilitza l'exposició com un mitjà en si mateix, amplificant o reconfigurant les característiques del context i construint una interdependència entre l'obra i l'espai que l'acull.

Karlos Gil va estudiar a la School of Visual Arts de Nova York i a les Facultats de Belles Arts de Lisboa i Madrid, on va completar el doctorat el 2016. El seu treball s'ha presentat internacionalment en institucions com Centre Pompidou, París; HKW, Berlín; NTU CCA Singapore; Gasworks, Londres; Witte de With, Rotterdam; TANK, Xangai; Centro Botín, Santander; i CA2M, Madrid, així com a la III Biennal de Moscou i la XVIII Biennal de Lió.

Més informació

[Articles de premsa](#)

[Publicacions](#)

[Imatges disponibles per publicació](#)

Per concertar una entrevista amb l'artista:

madi@floritflorit.com / +34 640 702 826